

[Indenrigsministeren.]

Vedrørende veterinærmedicin kan det i øvrigt fremhæves, at vi siden lovforslagets første fremsættelse har undersøgt mulighederne for en nyordning, således at der sker en billiggørelse og en lettelse af adgangen til denne form for medicin. Jeg er foreløbig endt i en skitse, hvorefter vitaminer og kosttilskud vil kunne forhandles helt frit, bortset fra farlige præparater. Ormemidler o. lign. vil i videst muligt omfang blive fritaget for receptpligt, hvorved udgiften til recepten bortfalder. Desuden vil jeg arbejde for, at alle former for veterinærmedicin, som fortsat skal forhandles på apotekerne, billiggøres gennem en væsentlig nedsettelse af apoteksavancen.

Her vil jeg gerne benytte lejligheden til at dementere de bl. a. i landbrugspressen fremsatte formodninger om, at tilladelse til udlevering af lægemidler til dyr efter lovforslaget kun kan opnås af medlemmer af dyrlægeforeningen.

Lovforslaget berører ikke den bestående mulighed for, at en dyreejer på grundlag af en dyrlægerecept, om fornødent en telefonrecept, kan få udleveret lægemidler fra apotek.

Jeg håber, at jeg hermed har gjort det klart, at frygten for, at forslaget skal blive brugt til en skærpelse af praksis på disse områder, er ubegrundet.

Lad mig til slut understrege, at jeg er meget åben over for forhandlinger om ændringer i lovforslaget, men jeg håber, at forslaget — bl. a. på baggrund af det arbejde, som tinget allerede har lagt i det — kan blive behandlet hurtigt, fordi hverken den omtalte liberalisering eller tilpasningen til de internationale regler bør vente for længe endnu.

Med disse ord skal jeg anbefale mit forslag til lov om lægemidler til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp.*

Dette lovforslag blev fremsat af regeringen i oktober sidste år, men nåede ikke at blive færdigbehandlet inden folketingsvalget. Det fremsættes nu i uændret skikkelse.

Ved lovforslaget, der er en følge af, at lov om mødrehjælpsinstitutioner er ophævet ved lov om social bistand, pålægges det amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner at have ansvaret for varetagelsen af den individuelle oplysningsvirksomhed om svangerskabsforebyggelse, som hidtil har været forestået af mødrehjælpsinstitutionerne og private foreninger. Forslaget åbner mulighed for, at driften af de private klinikker kan fortsætte.

Landsdækkende propaganda og oplysningsvirksomhed påhviler fortsat staten.

De nye regler om fri abort har aktualiseret behovet for, at der overalt i landet — i mindst samme omfang som hidtil — kan anvises enhver, der måtte ønske det, mulighed for gratis at få vejledning i svangerskabsforebyggelse, og det er vel derfor helt naturligt, at det kommer til at påhvile amtskommunerne — der jo også har ansvaret for sygehusvæsenet — at varetage denne opgave. Man har fra forskellig side været inde på, at det ligefrem burde pålægges amtskommunerne at overtage og viderføre mødrehjælpens seksualvejledningsklinikker. Selv om man nok må gå ud fra, at dette vil vise sig at blive den praktiske løsning i de fleste tilfælde, finder jeg det rigtigst, at de enkelte amtsråd i princippet stilles frit med hensyn til, hvordan og hvor man vil indrette sig rent lokalt.

Der har endvidere været rejst spørgsmål, om ikke man skulle søge gennemført en ordning, hvor enhver ved henvendelse til sin læge skulle kunne få vejledning i svangerskabsforebyggelse helt gratis — eller i hvert fald sådan, at lægens honorering sker efter samme regler, som gælder for lægehjælp under sygesikringen. Jeg kan herom sige, at dette spørgsmål allerede er taget op. Man er i gang med at forsøge at danne sig et realistisk skøn over de økonomiske konsekvenser af en sådan ordning, men det er næppe realistisk at regne med, at der kan foreligge en endelig afklaring, sådan at man skulle kunne få disse ting — der jo vil repræsentere en betydelig aktivitetsudvidelse inden for sygesikringen — med i de forestående justeringer af overenskomsterne mellem lægerne og sygesikringen, som der for tiden forhandles om. Men jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at selv om man på et eller andet tidspunkt

[Indenrigsministeren.]

måtte nå frem til en fornuftig og økonomisk overkommelig ordning af disse ting inden for sygesikringen, er det min opfattelse, at der under alle omstændigheder må skaffes det lovmæssige grundlag for en videreførelse af en vejledningsvirksomhed i de former, hvorunder mødrehjælpsinstitutionerne og de private foreninger hidtil har tilbudt denne vejledning.

Lovforslaget fremtræder som et forslag om ændring af lov om svangerskabsblyghed og fødselshjælp. Som det vil huskes, blev der i den offentlige debat — og også her i salen — rejst visse kritiske røster over for denne lovs § 3, som fastsætter en aldersgrænse på 15 år som afgørende for adgangen til at give vejledning i svangerskabsforebyggelse.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har givet udtryk for i denne forbindelse, nemlig at jeg finder spørgsmålet om en eventuel ophævelse eller nedsættelse af denne aldersgrænse så alvorligt, at det kræver meget grundige overvejelser og drøftelser, men at jeg på den anden side ikke vil stille mig negativ, såfremt man efter sådanne drøftelser under udvalgsbehandlingen måtte ønske, at der stilles forslag i denne retning i form af et ændringsforslag til lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting af fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Ophævelse af byudviklingsudvalg).*

Lovforslaget tilsigter at ophæve byudviklingsudvalgene og de særlige bestemmelser, der har været gældende for byudviklingsområder.

Forslaget er, bortset fra en ændring i § 9, stk. 1 — hvorefter løsningen af kompetence- delingen i hovedstadsområdet mellem amtsrådene og hovedstadsrådet henskydes til drøftelse i forbindelse med lovforslaget om kommuneplanlægning — indholdsmæssigt identisk med det af regeringen i oktober 1974 fremsatte forslag, jfr. folketingets forhandlinger, spalte 132-133.

Jeg skal anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i tinget, således at forslaget kan træde i kraft den 1. april 1975.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting af fremsætte *forslag til lov om ophævelse af lov om planlægning af Køge Bugt- området.*

Forslaget er identisk med det lovforslag, som regeringen fremsatte den 20. november 1974, jfr. folketingets forhandlinger spalte 1763-1765.

Jeg skal anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i tinget, således at forslaget kan træde i kraft den 1. april 1975.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, aftaleloven m. v. (Bekæmpelse af skadelig økonomisk virksomhed m. v.).*

Forslaget er en fornyet genfremsættelse af de dele af det samlede lovforslag om bekæmpelse af skadelig økonomisk virksomhed, som ikke blev gennemført i folketingssamlingen 1973-74. Det drejer sig om de ændringer af straffeloven og aftaleloven, som nok var de væsentligste led i det oprindelige lovforslag, men som også var dem, der krævede de vanskeligste overvejelser.

Med hensyn til baggrunden for forslaget tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget og de tidligere fremsættelser i Folketingstidende 1973-74., 2. samling, sp. 5014 og 1974-75, 1. samling, sp. 319.

I forbindelse med de tidligere behandlinger er der gjort et betydeligt forarbejde, som jeg håber vil muliggøre en hurtig behandling af lovforslaget. I den forbindelse vil jeg også gerne fremhæve, at lovforslaget genfremsættes uændret, således at folketinget får mulighed for at fortsætte behandlingen på det tidligere fremlagte grundlag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Bortfald af sygesikringsgrænsen samt indførelse af nettoafregning m. v.).*

Nærværende forslag er en genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat i folketingsåret 1974-75, 1. samling, og i nær overensstemmelse med det lovforslag, der blev